

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

25. června 2015*

„Řízení o předběžné otázce — Odrůdová práva Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Odchylnka upravená v článku 14 — Užití produktu sklizně pro účely množení zemědělcem bez souhlasu držitele — Povinnost zemědělců zaplatit přiměřenou úhradu za toto užití — Lhůta, ve které musí být tato úhrada zaplacená, aby bylo možné využít odchylnky — Možnost držitele využít možnosti článku 94 — Protiprávní jednání“

Ve věci C-242/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Mannheim (Německo) ze dne 9. května 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 19. května 2014, v řízení

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

proti

Gerhard und Jürgen Vogel GbR,

Jürgen Vogel,

Gerhard Vogel,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, J. L. da Cruz Vilaça a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH K. von Gierkem a E. Trauernichtem, advokáty,
- za Gerhard und Jürgen Vogel GbR, jakož i G. a J. Vogela J. Beismannem a M. Mierschem, advokáty,
- za španělskou vládu A. Gavela Llopis, jako zmocněnkyní,

* Jednací jazyk: němčina.

- za nizozemskou vládu M. Bulterman a C. Schillemans, jakož i J. Langerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi G. von Rintelenem a I. Galindo Martín, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 5. března 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu některých ustanovení nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390) a nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 (Úř. věst. L 173, s. 14; Zvl. vyd. 03/18, s. 63).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (dále jen „STV“) zastupující zájmy držitele odrůdového práva Společenství k ozimému ječmeni odrůdy Finita na jedné straně a zemědělským podnikem Gerhard und Jürgen Vogel GbR, jakož i G. a J. Vogelovými, osobně ručícími společníky této společnosti (dále jen „spolužalovaní Vogelovi“) na straně druhé týkajícího se výsevu této odrůdy z jejich strany.

Právní rámec

Nařízení č. 2100/94

- 3 Článek 13 nařízení č. 2100/94, nadepsaný „Práva držitele odrůdového práva Společenství a zakázané úkony“, stanoví:

„1. Odrůdové právo Společenství má ten účinek, že úkony uvedené v odstavci 2 je oprávněn provádět pouze držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství, dále jen ‚držitel‘.

2. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, vyžadují souhlas držitele níže uvedené úkony, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy — obě dále uváděné jako ‚materiál‘:

- a) produkce nebo reprodukce (množení);

[...]

Držitel může svůj souhlas učinit závislým na podmínkách a omezeních.

[...]“

- 4 Článek 14 tohoto nařízení, nadepsaný „Odchylka od odrůdového práva Společenství“, stanoví:

„1. Odchylně od čl. 13 odst. 2 mohou zemědělci k zajištění zemědělské produkce pro účely množení na šlechtitelských polích ve svém vlastním hospodářství použít produkt sklizně, který ve svém vlastním hospodářství získali vyšlechtěním rozmnožovacího materiálu odrůdy spadající pod odrůdové právo Společenství, přičemž se nesmí jednat o hybrid nebo syntetickou odrůdu.

2. Odstavec 1 se vztahuje pouze na tyto zemědělské druhy rostlin:

[...]

b) obiloviny:

[...]

Hordeum vulgare L. — ječmen

[...]

3. Podmínky pro účinnost výjimky podle odstavce 1, jakož i pro zachování oprávněných zájmů šlechtitele rostlin a zemědělce stanoví před vstupem tohoto nařízení v platnost prováděcí pravidla uvedená v článku 114 na základě níže uvedených kritérií:

[...]

— malí zemědělci nejsou povinni platit držiteli odrůdového práva úhradu; [...]

[...]

— malí zemědělci jsou povinni zaplatit držiteli odrůdového práva přiměřenou úhradu, která musí být zjevně nižší než částka, která se v téže oblasti požaduje za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy; skutečná výše této přiměřené úhrady se může časem změnit, přičemž se přihlédne k tomu, do jaké míry je, pokud jde o dotyčnou odrůdu, použito odchylky podle odstavce 1,

— za dohled nad dodržováním ustanovení tohoto článku nebo ustanovení přijatých na základě tohoto článku jsou výlučně odpovědní držitelé odrůdových práv; při tomto dohledu nesmí přijímat pomoc úředních subjektů,

— zemědělci, jakož i poskytovatelé zpracovatelských služeb předají držitelům odrůdových práv na jejich žádost příslušné informace; příslušné informace mohou rovněž zaslat úřední subjekty účastníci se dohledu nad zemědělskou produkcí, pokud byly tyto informace shromážděny v rámci jejich běžné činnosti a nejsou spojeny s dodatečnými náklady. [...]"

5 Článek 94 uvedeného nařízení, který se týká občanskoprávních žalob, jež mohou být podány v případě, kdy použití odrůdy zakládá protiprávní jednání, uvádí:

„1. Kdo:

a) ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž by k tomu byl oprávněn,

[...]

může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje.

2. Kdo jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je držiteli povinen kromě toho nahradit další škody vzniklé z protiprávního jednání. V případě mírné nedbalosti se může tento nárok snížit v souladu se stupněm této mírné nedbalosti, avšak nikoli pod výši výhody, která vznikla porušení z protiprávního jednání.“

Nařízení č. 1768/95

- 6 Článek 1 odst. 1 nařízení č. 1768/95 stanoví, že zavádí prováděcí pravidla pro podmínky pro účinek odchylky podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2100/94.
- 7 Článek 2 tohoto nařízení zní takto:
- „1. Podmínky uvedené v článku 1 musí být držitelem odrůdového práva, který zastupuje šlechtitele, a zemědělcem prováděny tak, aby zůstaly zachovány oprávněné zájmy dotčených stran.
2. Oprávněné zájmy se nepovažují za chráněné, pokud je jeden nebo více zájmů poškozeno, aniž by se bral ohled na nutnost rozumného vyrovnání zájmů nebo na přiměřenost účinného provádění podmínky vzhledem k jejímu účelu.“
- 8 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Individuální platební povinnost“, stanoví v odstavci 1:
- „Aniž je dotčen odstavec 2, vzniká individuální povinnost zemědělce zaplatit přiměřenou úhradu v okamžiku skutečného užití sklizeného materiálu za účelem množení na pěstební ploše.
- Držitel odrůdového práva může určit den a způsob platby. Nesmí však stanovit den platby, který předchází dni vzniku povinnosti.“
- 9 Článek 7 tohoto nařízení, nadepsaný „Malí zemědělci“, stanoví v odstavci 2 následující:
- „Plochy zemědělského hospodářství, na kterých se pěstují rostliny, ale které byly přechodně nebo natrvalo vyňaty z produkce v roce začínajícím dnem 1. července a končícím dnem 30. června následujícího roku („hospodářský rok“), na který připadá úhrada, jsou považovány nadále za plochy, na kterých se pěstují rostliny, pokud Společenství nebo členský stát dotčený vynětím z produkce poskytne za tyto vyňaté plochy prémie nebo vyrovnávací platby.“
- 10 Článek 17 téhož nařízení, nadepsaný „Protiprávní jednání“, stanoví:
- „Držitel odrůdového práva může uplatnit svá práva vztahující se k odrůdovému právu Společenství proti každé osobě, která poruší podmínky stanovené v tomto nařízení, popřípadě omezení ohledně odchylky podle článku 14 základního nařízení.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 STV je sdružením držitelů odrůdových práv, které spravuje mimo jiné práva majitelky ozimého ječmene odrůdy „Finita“ chráněné nařízením č. 2100/94. Na svých webových stránkách uveřejňuje STV seznam, na němž jsou uvedeny všechny chráněné odrůdy rostlin, pro které jí byla během jednotlivých hospodářských let svěřena správa práv, jakož i poplatky za výsev těchto odrůd. Společnost STV také zemědělce každoročně žádá, aniž označuje konkrétní odrůdu, aby ji informovali o případném výsevu rostlinných odrůd chráněných právem, které spravuje, a zasílá jim za tímto účelem formuláře prohlášení o výsevu, k nimž je připojena příručka, v níž jsou uvedeny veškeré chráněné odrůdy, jejichž práva během dotčeného hospodářského roku spravuje, jakož i příslušní držitelé odrůdových práv a oprávnění uživatelé. Spolužalovaní Vogelovi, kteří se společností STV nevstoupili do žádného smluvního vztahu, na tyto žádosti o informace neodpověděli.
- 12 Z informací od poskytovatele zpracovatelských služeb se společnost STV dne 16. prosince 2011 dozvěděla o tom, že si spolužalovaní Vogelovi v hospodářském roce 2010/2011 nechali zpracovat 35 metrických centů osiva odrůdy ozimého ječmene Finita.

- 13 Dopisem ze dne 31. května 2012 společnost STV společně s Vogelovi vyzvala, přičemž jim na odpověď poskytla lhůtu do 20. června 2012, aby ověřili údaje ohledně výsevu odrůdy ozimého ječmene Finita, o němž se dozvěděla prostřednictvím uvedeného zpracovatele, a aby jí sdělili informace, jež se týkají tohoto výsevu. Spolužalovaní Vogelovi na tento dopis neodpověděli.
- 14 Dopisem ze dne 27. července 2012 požadovala společnost STV od společníků Vogelových zaplacení částky ve výši 262,50 eura odpovídající plné výši poplatku za licenční užití osiva ozimého ječmene odrůdy „Finita“, takzvaný „poplatek C“, z titulu náhrady škody za utajený výsev této chráněné odrůdy. Jelikož tato částka nebyla uhrazena, podala společnost STV dne 18. března 2013 žalobu, kterou se domáhala přiznání uvedené náhrady na základě čl. 94 odst. 1 a 2 nařízení č. 2100/94.
- 15 Na podporu své žaloby společnost STV tvrdí, že spolužalovaní Vogelovi jsou povinni jí zaplatit přiměřenou náhradu podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 odpovídající plné výši poplatku C, jelikož provedli výsev, který byl ve smyslu tohoto ustanovení „neoprávněný“, a nemohou se dovolávat odchylky podle čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení, jelikož nesplnili povinnost zaplatit úhradu uvedenou v čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážce uvedeného nařízení. STV navíc uvádí, že tato platební povinnost existuje nezávisle na žádosti držitele ochrany dotyčné odrůdy o informace a že zemědělec musí tuto povinnost splnit před vyšetím a v každém případě před uplynutím hospodářského roku, v němž k výsevu došlo. Tato společnost se také domnívá, že údaje zveřejněné na jejích webových stránkách a příručka každoročně zasílána zemědělcům obsahující seznam všech chráněných odrůd, pro které jí byla svěřena správa práv, těmto zemědělcům umožňuje, aby si sami vypočítali a zaplatili částku dlužnou za výsev těchto odrůd.
- 16 Spolužalovaní Vogelovi zpochybňují svou povinnost uhradit z titulu náhrady škody částku odpovídající plné výši poplatku C. Domnívají se, že jsou povinni zaplatit nanejvýše sníženou částku z důvodu „oprávněného“ výsevu ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2100/94. Tvrdí také, že nebyli povinni odpovědět na žádost o informace ze dne 31. května 2012, jelikož se netýkala probíhajícího hospodářského roku. Podle názoru společníků Vogelových by k tomu, aby mohly být podmínky nároku na náhradu škody považovány za splněné, musela být porušena informační povinnost.
- 17 Předkládající soud uvádí, že tvrzení STV, že zemědělec je povinen z vlastní iniciativy zaplatit úhradu uvedenou v čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážce nařízení č. 2100/94 před vyšetím, vede zejména vzhledem k čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1768/95 k pochybnostem. Má za to, že toto posledně uvedené ustanovení brání závěru, že zemědělec je povinen zaplatit tuto úhradu předem, tedy před výsevem. Tento soud dále uvádí, že kdyby mohla být uvedená úhrada zaplacená po výsevu chráněné odrůdy, vyvstala by otázka, do kdy musí být uhrazena, aby mohl zemědělec využít odchylky upravené v článku 14 nařízení č. 2100/94 a vyhnout se tak uplatnění článku 94 tohoto nařízení, který upravuje protiprávní jednání. Podle uvedeného soudu přitom ustanovení nařízení č. 2100/94 a č. 1768/95 neposkytují na tuto otázku jasnou a podrobnou odpověď a Soudní dvůr ostatně ani neměl příležitost na ni odpovědět.
- 18 Za těchto podmínek se Landgericht Mannheim rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, aniž uzavřel příslušné smluvní ujednání s držitelem odrůdového práva, povinen k platbě přiměřené náhrady podle čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2011/94 a – v případě úmyslu či nedbalosti – navíc i k náhradě škody vzniklé porušením odrůdového práva podle čl. 94 odst. 2 uvedeného nařízení, pokud v okamžiku skutečného užití sklizeného materiálu pro účely množení na pěstební ploše nesplnil dosud povinnost zaplatit přiměřenou úhradu (poplatek za výsev), kterou má na základě čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážky uvedeného nařízení ve spojení s článkem 5 a následujících nařízení č. 1768/95?

- 2) Bude-li třeba na první otázku odpovědět v tom smyslu, že zemědělec může svou povinnost k platbě přiměřené náhrady za výsev splnit také až po skutečném užití sklizeného materiálu pro účely množení na pěstební ploše, musí být uvedená ustanovení vykládána v tom smyslu, že stanoví lhůtu, ve které musí zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem, splnit povinnost zaplatit přiměřenou náhradu, aby byl výsev považován za „oprávněný“ ve smyslu čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 ve spojení s článkem 14 tohoto nařízení?“

K předběžným otázkám

- 19 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, v jaké lhůtě musí zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem (vlastní osivo), aniž o tom uzavřel smlouvu s držitelem dotyčného odrůdového práva, splnit povinnost zaplatit přiměřenou úhradu podle čtvrté odrážky třetího odstavce článku 14 nařízení č. 2100/94 (dále jen „přiměřená úhrada z titulu odchylky“), aby mohl využít odchylky upravené v tomto článku 14 z povinnosti získat souhlas tohoto držitele.
- 20 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94 je souhlas držitele odrůdových práv vyžadován, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy, zejména pro produkci nebo reprodukci (množení). V této souvislosti upravuje čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení výjimku z této zásady, jelikož užití produktu sklizně, jež zemědělci získali ve vlastním hospodářství, pro účely množení na šlechtitelských polích [pěstební ploše] nepodléhá souhlasu držitele odrůdového práva Společenství, splňují-li určité podmínky výslovně uvedené v čl. 14 odst. 3 uvedeného nařízení (viz rozsudek Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, body 21 a 22).
- 21 Jednou z těchto podmínek uložených v čl. 14 odst. 3 čtvrté odrážce nařízení č. 2100/94 je zaplacení přiměřené úhrady z titulu odchylky, která musí být z důvodu uvedeného užití zaplacená držiteli dotyčného odrůdového práva.
- 22 Zemědělec, který tomuto držiteli nezaplatí takovou přiměřenou úhradu v případě, že užívá produkt sklizně získaný výsevem rozmnožovacího materiálu chráněné odrůdy, se nemůže dovolávat čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2100/94, a proto je třeba mít za to, že jednal některým ze způsobů uvedených v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, aniž k tomu byl oprávněn. Z článku 94 tohoto nařízení tedy vyplývá, že proti tomu zemědělci může uvedený držitel podat žalobu na ukončení protiprávního jednání nebo zaplacení přiměřené úhrady nebo oboje. Jestliže zemědělec jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je tomuto držiteli povinen kromě toho nahradit vzniklou škodu (rozsudek Schulin, C-305/00, EU:C:2003:218, bod 71).
- 23 Předkládající soud se nejprve táže, zda dotyčný zemědělec musí splnit povinnost zaplatit přiměřenou úhradu z titulu odchylky před skutečným užitím produktu sklizně pro účely množení na pěstební ploše.
- 24 V této souvislosti článek 6 nařízení č. 1768/95, který upravuje prováděcí pravidla týkající se povinnosti k platbě přiměřené úhrady z titulu odchylky, stanoví ve druhém pododstavci prvního odstavce, že držitel dotyčného odrůdového práva může sice určit den a způsob platby, avšak tato platba není splatná před datem, k němuž povinnost zaplatit tuto přiměřenou úhradu vznikla. Podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce tohoto nařízení vzniká tato povinnost v případě, že zemědělec skutečně použije produkt sklizně za účelem množení na pěstební ploše. Z toho vyplývá, že tento zemědělec může uvedenou povinnost splnit ještě poté, co produkt sklizně chráněné odrůdy zasel, jelikož toto datum skutečného užití tohoto produktu za účelem množení na pěstební ploše představuje nikoli konec lhůty, v níž musí dojít k zaplacení přiměřené úhrady z titulu odchylky, ale datum, od kterého se tato úhrada stává splatnou.

- 25 I když uvedené ustanovení umožňuje tvrdit, že zemědělec může splnit povinnost zaplacení přiměřené úhrady z titulu odchylky až poté, co skutečně vysel produkt sklizně chráněné odrůdy, nestanoví lhůtu, ve které musí tento zemědělec tuto úhradu zaplatit, pokud mu tento držitel neurčil žádnou lhůtu podle čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 1768/95.
- 26 Spolužalovaní Vogelovi a španělská vláda v této souvislosti tvrdí, že uvedená lhůta může plynout po neomezenou dobu. Opírají se právě o čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1768/95 a v tomto ohledu uvádějí, že toto ustanovení sice upravuje vznik uvedené platební povinnosti, avšak neupravuje uplynutí lhůty.
- 27 Takovýto výklad však nelze přijmout.
- 28 Zprv, jak uvedl generální advokát v bodě 39 svého stanoviska, kdyby bylo umožněno zemědělcům, kteří užili rozmnožovací materiál chráněné odrůdy získaný výsevem (vlastní osivo), splnit povinnost zaplatit přiměřenou úhradu z titulu odchylky bez jakéhokoli časového omezení, a tudíž se bez omezení odvolávat na odchylku podle článku 14 nařízení č. 2100/94, byly by žaloby stanovené v článku 94 tohoto nařízení zbaveny užitečného účinku. Zavedením těchto žalob proti každému porušiteli, který tuto platební povinnost nesplnil, brání navíc tento článek 94 tomu, aby tento porušitel mohl vždy zregularizovat svou situaci, a to dokonce i poté, co držitel práva odhalil utajené užití chráněné rostlinné odrůdy. Z toho vyplývá, že jedině stanovení lhůty k zaplacení může zaručit efektivní využití uvedených žalob.
- 29 Zadruhé je třeba připomenout, že za kontrolu a dohled nad užíváním chráněných odrůd v rámci oprávněného výsevu jsou výlučně odpovědní držitelé odrůdových práv, kteří jsou tudíž odkázáni na dobrou víru a spolupráci dotyčných zemědělců (rozsudek Geistbeck, C-509/10, EU:C:2012:416, bod 42). Neexistence konkrétně stanovené lhůty, které by podléhali zemědělci v souvislosti se zaplacením přiměřené úhrady z titulu odchylky, může tyto zemědělce vybízet k tomu, aby toto zaplacení neomezeně odkládali v naději, že se mu vyhnou. Umožnit zemědělcům takové nesplnění jejich povinností vůči držitelům by přitom bylo v rozporu s cílem uvedeným v článku 2 nařízení č. 1768/95, kterým je zachovat přiměřenou rovnováhu mezi vzájemnými legitimními cíli zemědělců a dotyčných držitelů.
- 30 Při zkoumání, zda příslušná ustanovení skutečně upravují lhůtu k zaplacení, je třeba uvést, že z čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1768/95 vyplývá, že hospodářský rok, během něhož by byla úhrada splatná, začíná 1. července a končí dnem 30. června následujícího roku. Ačkoli se toto ustanovení týká určení ploch pro pěstování rostlinných odrůd malých zemědělců, je zcela zřejmé, že hospodářský rok, během něhož byl užit rozmnožovací materiál chráněné rostlinné odrůdy získaný výsevem (vlastní osivo), chápal orgán, který je autorem tohoto nařízení, když stanovoval prováděcí podmínky k čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2100/94, jako relevantní lhůtu, během níž musí být zaplacená přiměřená úhrada z titulu odchylky.
- 31 Vzhledem k tomu musí být zemědělec, který nezaplatil přiměřenou úhradu z titulu odchylky ve lhůtě, jež uplynula na konci hospodářského roku, během něhož došlo k užití rozmnožovacího materiálu chráněné rostlinné odrůdy získaného výsevem, aniž za tím účelem uzavřel s držitelem odrůdového práva smlouvu, považován za osobu, která bez oprávnění provedla některý z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, což držiteli umožňuje podat žaloby upravené v článku 94 tohoto nařízení.
- 32 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné rostlinné odrůdy získaný výsevem (vlastní osivo), aniž za tím účelem uzavřel s držitelem dotyčného odrůdového práva smlouvu, musí k tomu, aby mohl využít odchylky z povinnosti získat souhlas od tohoto držitele upravené v článku 14 nařízení č. 2100/94, zaplatit přiměřenou úhradu z titulu odchylky ve lhůtě, která uplyne na konci hospodářského roku, během kterého k tomuto užití došlo, tedy nejpozději 30. června po datu opětovného výsevu.

K nákladům řízení

- 33 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Zemědělec, který užil rozmnožovací materiál chráněné rostlinné odrůdy získaný výsevem (vlastní osivo), aniž za tím účelem uzavřel s držitelem dotyčného odrůdového práva smlouvu, musí k tomu, aby mohl využít odchylky z povinnosti získat souhlas od tohoto držitele upravené v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství, zaplatit přiměřenou úhradu z titulu odchylky ve lhůtě, která uplyne na konci hospodářského roku, během kterého k tomuto užití došlo, tedy nejpozději 30. června po datu opětovného výsevu.

Podpisy.